

[Himmelstrup.]

Den højtærede Finansminister var i Gaar inde paa det, idet han sagde, at det var jo ingenting i Sammenligning med det, som Partiet Venstre foreslog i 1923 ved Loven af 28. Marts. Men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa en Ting. Vel er det rigtigt, at det Toldlovsforslag, som det daværende Ministerium Neergaard fik gennemført i 1923, indeholdt midlertidige Forhøjelser af Skøtjstoldsatserne, som i det mindste til en Begyndelse var større end de her foreslaaede. Men man maa paa den anden Side ikke glemme, at der til disse forhøjede Satser var knyttet visse Krav fra Regeringens Side, Krav, som tog Sigte paa at skabe en billigere Produktion og derigennem øget Konkurrenceevne. Der stilledes i Lovforslaget meget betydelige Krav baade til den Kapital, som arbejdede i de paagældende Virksomheder, og til de Arbejdere, som arbejdede i dem. Det vil være bekendt, at de Satser, som foresloges af Venstre, var knyttet til Bestemmelser om, at der ikke maatte udbetales Tantieme eller andre tilsvarende Ydelser til Direktion og Bestyrelse i de Virksomheder, som fik Gavn af disse forhøjede Toldsatser, og at der kun maatte udbetales et Udbytte, der laa 2 pCt. under Nationalbankens laveste Diskontosats i det paagældende Regnskabsaar. Endvidere krævedes det, at alt det øvrige Overskud fra de paagældende Virksomheder skulde henlægges til Konsolidering af Virksomhederne. Og man fastsatte endvidere, for at ogsaa Arbejderne skulde yde deres, Bestemmelser om, at Arbejderne i de paagældende Virksomheder enten kunde beholde deres daglige Arbejdsfortjeneste, saaledes som denne havde været i 1923, men da paa den Maade, at Arbejdstiden forlængedes til den Længde, som den havde i 1915, eller at den gennemsnitlige Timefortjeneste blev den, som var gældende den 1. August 1914, eller en Kombination af begge disse Ting. Man havde ogsaa gennem de Vilkaar, der var knyttede til Toldbeskyttelsen, sikret sig, at der for det første ikke skete Prisforhøjelse paa de paagældende Varer, og dernæst at Virksomhedernes Konkurrenceevne blev øget gennem en Nedbringelse af Produktionsomkostningerne, baade dem, der hidrører fra Kapitalen, og dem, der hidrører fra Arbejderne. Dette er der ikke noget om i det foreliggende Lovforslag, og derfor kan det ikke nytte, at den højtærede Finansminister vil drage Paralleller mellem det, han nu foreslaar, og det, der blev gennemført i 1923. I det foreliggende Lovforslag har den højtærede Minister indsat en § 3, som tager Sigte paa at give Finansmini-

steren en Art Tolddiktatur, en Bemyndigelse til at ophæve de Satser, der her er foreslaaet, hvis der viser sig Tegn til Prisstigninger, som ikke kan begrundes i forøgede Produktionsomkostninger. Men de forøgede Produktionsomkostninger er jo af vidt forskellig Art, og af hvilken Art de end er, vil de altsaa kunne begrunde en Forhøjelse af Prisen.

Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at Forhøjelsen af Tolden paa Gummistøvler, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ogsaa omtalte, og som jo betegner en Fordobling af Tolden, er en Ting, som vil ramme et Forbrug i Landbruget ganske overordentlig haardt, idet Gummistøvler er en meget almindelig anvendt Artikel der.

Jeg henleder endvidere Opmærksomheden paa den foreslaaede Forøgelse af Satsen for Glasvarer. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde nogle Bemærkninger om, at vi vilde forblive i den samme toldpolitiske Indstilling, efter at vi havde gennemført dette Lovforslag, idet vi jo ikke ønskede at komme ind i en Højprotektionisme som den, man kender i andre Lande. Men Forholdet er dog det, at hvis vi vedtager disse nye Satser, vil vi for en hel Del Artiklers Vedkommende — det gælder ganske almindelige Forbrugsartikler som Mælkeflasker, Syltekrukker, Medicinglas o. s. v. — komme op paa Beskyttelsessatser, som andrager det allermeste af og i nogle Tilfælde endda over 100 pCt. af Varens Værdi. Jeg tror, at end ikke Amerika vil være i Stand til at opvise en Beskyttelse som den, vi vil faa paa disse Omraader, hvis disse Satser gennemføres. Beskyttelsen er i Forvejen saa høj paa talrige Omraader, at den andrager 60—70—80 pCt., og naar den nu yderligere forøges med 33—50 pCt., saa naar vi i Virkeligheden op til ganske overordentlig høje Beskyttelsestoldsatser paa dette Omraade, hvor Forholdet tilmed er det, at den indenlandske Produktion er begrænset til ganske enkelte Virksomheder, som jo vil være i Stand til at udnytte Toldbeskyttelsen fuldt ud.

Forholdet er i Virkeligheden af ganske tilsvarende Art med Hensyn til Forhøjelsen af Tolden paa Porcelæns-, Fajance- og Stentøjsvarer. Der er ikke nogen som helst Tvivl om, at den Forøgelse af Beskyttelsen, der her er Tale om, er ganske overordentlig stor.

Jeg kan ogsaa nævne dette, at der for støbte Jernrør foreslaas en Told af 4 Ø. pr. Kilo, det vil sige 30—35 pCt. af Værdien, et Forhold, som dog ikke kan andet end komme til at øve en betydelig Indflydelse